

**Hogere voorziening ingesteld op 25 november 2019 door NHS, Inc. tegen het arrest van het Gerecht
(Achtste kamer) van 19 september 2019 in zaak T-378/18, NHS/EUIPO**

(Zaak C-859/19 P)

(2020/C 103/13)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: NHS, Inc. (vertegenwoordiger: P. Olson, advocaat)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Bij beschikking van 6 februari 2020 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (kamer voor de toelating van hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet toegelaten en NHS verwezen in haar eigen kosten.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Općinski sud u Osijeku (Kroatië) op
4 december 2019 — S.B. / Klinički bolnički centar Osijek**

(Zaak C-889/19)

(2020/C 103/14)

Procestaal: Kroatisch

Verwijzende rechter

Općinski sud u Osijeku

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: S.B.

Verwerende partij: Klinički bolnički centar Osijek

Bij beslissing van het Hof van 6 december 2019 wordt zaak C-889/19 doorgehaald in het register van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats
's-Hertogenbosch (Nederland) op 16 december 2019 — LH tegen Staatssecretaris van Justitie en
Veiligheid**

(Zaak C-921/19)

(2020/C 103/15)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: LH

Verweerder: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prejudiciële vragen

- 1) Is het door de beslissingsautoriteit van een lidstaat bepalen dat originele documenten nooit nieuwe elementen of bevindingen kunnen zijn indien de authenticiteit van deze documenten niet kan worden vastgesteld verenigbaar met artikel 40, lid 2, van de Procedurerichtlijn ⁽¹⁾, in samenhang gelezen met artikel 4, lid 2, van de Kwalificatierichtlijn ⁽²⁾ en de artikelen 47 en 52 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie? Indien dit niet verenigbaar is, maakt het dan nog verschil als bij een volgend verzoek kopieën van documenten of documenten die afkomstig zijn uit een niet-objectief verifieerbare bron worden ingebracht door de verzoeker?
- 2) Moet artikel 40 van de Procedurerichtlijn, gelezen in samenhang met artikel 4, lid 2, van de Kwalificatierichtlijn, aldus worden uitgelegd dat het de beslissingsautoriteit van een lidstaat is toegestaan om bij de beoordeling van documenten en toekenning van bewijswaarde aan documenten onderscheid te maken tussen documenten die worden overgelegd bij een eerste verzoek en bij een volgend verzoek? Is het een lidstaat toegestaan om bij de overlegging van documenten bij een volgend verzoek geen verdere invulling meer te geven aan de samenwerkingsverplichting als de authenticiteit van die documenten niet kan worden vastgesteld?

⁽¹⁾ Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (PB 2013, L 180, blz. 60).

⁽²⁾ Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (PB 2011, L 337, blz. 9).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland)
op 17 december 2019 — Stichting Waternet tegen MG**

(Zaak C-922/19)

(2020/C 103/16)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Stichting Waternet

Verweerster: MG

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten art. 9 richtlijn koop op afstand ⁽¹⁾ en art. 27 richtlijn consumentenrechten ⁽²⁾, in verbinding met art. 5 lid 5 en punt 29 van bijlage I van de richtlijn oneerlijke handelspraktijken, aldus worden uitgelegd dat sprake is van een ongevraagde levering van drinkwater in de zin van deze bepalingen, indien de handelspraktijk van het drinkwaterbedrijf in het volgende bestaat:
 - (i) het drinkwaterbedrijf is op grond van de wet (a) binnen het hem toegewezen distributiegebied exclusief bevoegd en verplicht tot levering van drinkwater door middel van leidingen, en (b) verplicht om degene die daarom verzoekt een aanbod te doen tot aansluiting op de openbare drinkwatervoorziening en om een aanbod te doen tot levering van drinkwater;
 - (ii) het drinkwaterbedrijf handhaaft de aansluiting van de woning van de consument op de openbare drinkwatervoorziening zoals die bestond voordat de consument de woning betrok, waardoor er druk op de waterleidingen in de woning van de consument staat, en waardoor de consument na het verrichten van een actieve en bewuste handeling — bestaande in het opendraaien van de kraan of een daaraan gelijk te stellen handeling — desgewenst drinkwater kan afnemen, ook nadat de consument kenbaar heeft gemaakt dat hij geen overeenkomst tot levering van drinkwater wenst aan te gaan; en